

חלקי - פרשת שמוני / תוריע	יום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	מא ע"ב	תקטו-תקכ	
שני	מב ע"א	תקכ-תקכז	
שלישי	מב ע"ב	תקכז-תקלג	
רביעי	מג ע"א	תקלג-תקלט	
חמישי	מג ע"ב	תקלט-תקמו	
שישי	מד ע"א	תקמו-תקנב	
שבת	מד ע"ב	תקנב-תקס	

**על
הפרשה
ועניני
דיומא**

זהר הקדוש מתוק מדבש עם פרוש

עלון מס' 238 | פרשת קורח תשפ"ג

יו"ל בעדה שי"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

על ידי החטא נברא משחית המעניש את האדם

פי פועל אדם ישלם לו (אויב לר יא), הא בר נש אזיל בהאי עלמא, ועביד עבידתוי וחטי קמי מאריה, ההוא עובדא תליא עליה לשלמא ליה דינא, הדא הוא דכתיב, פי פועל אדם ישלם לו, ההוא עובדא ישלם לו.

השם לבו לתשובה יהא נצרך בצרור החיים

ועם כל דא, אם ישים אליו לבו, פיון דבר נש שוי לביה ורעותיה לאתבא קמי מאריה, פדין אל אלהי הרוחות רוחו ונשמתו אליו יאסוף, לאתצררא בצרורא דחיי, ולא שביק לנפשיה לבר, לאתדנא בדינא אחרא.

בכל יום נשקלים המעשים של בני אדם לטוב ולהפך

ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה וגו', רפי חייא פתח (משלי טו יד) חמת מלך מלאכי

מתוק מדבש

השם לבו לתשובה יהא נצרך בצרור החיים

ועם כל דא ועם כל זה אם ישים אליו לבו דהיינו פיון דבר נש שוי לביה ורעותיה לאתבא קמי מאריה פיון שהאדם שם את לבו ורצונו לשוב לפני קונו, פדין אל אלהי הרוחות רוחו ונשמתו אליו יאסוף, דהיינו לאתצררא בצרורא דחיי שיהיו נצורים בצרור החיים, שהיא [בחנינת] היסוד דמלכות [של השכינה] ששם עולות הנשמות אחר הסתלקותם (ועין מלורי אור פערק לורי), ולא שביק לנפשיה לבר ואינו עוזב את נפשו בחוץ להיות נדחית בין החיצונים, לאתדנא בדינא אחרא להיות נדון בדין הסתרא אחרא. (דף קעו ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' רס)

בכל יום נשקלים המעשים של בני אדם לטוב ולהפך

הנה אחר שנבלעו קרח ודתן ואבירם, פתוב וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ואהרן לאמר אתם המתם

על ידי החטא נברא משחית המעניש את האדם

פי פועל אדם ישלם לו פרושו הא בר נש אזיל בהאי עלמא הרי האדם הולך בזה העולם, ועוסק בהכלי העולם, ועביד עבידתוי וחטי קמי מאריה ועושה את מעשיו וחוטא לפני הקדוש ברוך הוא, ועל ידי זה הוא בורא משחיתים, ההוא עובדא תליא עליה אז אותו מעשה החטא תלוי עליו, לשלמא ליה דינא לשלם לו את הדין, רצונו לומר המשחית שנברא על ידי עונותיו הוא המענישו, ואין לו להתרעם אלא על עצמו שהוא גרם בעונו, הדא הוא דכתיב זהו שפתוב פי פועל אדם ישלם לו דהיינו ההוא עובדא ישלם לו אותו מעשה החטא שעשה, הוא בעצמו ישלם לו את עונו המגיע לו, כמו שפתוב (קמ"ה ז יט) תיסרך רעתך, ואין לו לאדם להתרעם אלא על עצמו, פי הוא גרם בעונותיו את היסורים.

(דף קעו ע"א, ובביאורינו כרך יג עמ' רנט-רס)

מוֹת וְאִישׁ חָכֶם יִכְפָּרְנָה, כִּמָּה אֵית לְהוּ לְבָנֵי נֶשֶׁא לְאַסְתְּמָרָא מְחֻבְיָיהוּ, וּלְנִטְרָא עֹבְדֵייהוּ, דְּהָא בְּכִמָּה זְמַנִּין עֲלֵמָא אֲתַדֵּן, וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עֹבְדֵין בְּמִתְקֵלָא סְלִקִין, וּמְשַׁגְיָחִין עֲלֵייהוּ לְעֵילָא, וְאַכְתִּיבוּ קַמִּיהָ.

וְכַד עֹבְדֵייהוּ דְּבָנֵי נֶשֶׁא לֹא מִתְפַּשְׁרֵן קַמִּי מְלָפָא, סְלִיק רוּגְזָא, וְדִינָא אֲתַעַר, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב, חֲמַת מְלֶךְ מְלֹאכֵי מוֹת, וְעַל דָּא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא מְחֻבְיָי.

וְאִישׁ חָכֶם יִכְפָּרְנָה, בְּשַׁעְתָּא דְּמֵאֲרִיהוּן דְּדִינִין קְיִימִין עַל עֲלֵמָא, וְרוּגְזָא תְּלִי, אִי אֲשַׁתְּכַח בְּדָרָא זַפְּאָה דְּרָשִׁים לְעֵילָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁגַּח בֵּיה, וְאַשְׁתַּכַּף רוּגְזָא.

לְמִלְפָּא דְּאַתְרַגְזוּ עַל עֲבָדֵי, וְהוּהוּ תְּבַע עַל סְנִטִירָא לְמַעְבַּד דִּינָא, אֲדַהֲכֵי עָאל רְחִימָא דְּמִלְפָּא וְקָם קַמִּיהָ, בִּיּוֹן דְּחִמָּא לִיה מְלָפָא אֲתַנְהִירוּ אֲנַפּוּי, שְׂאֲרֵי הֵהוּא רְחִימָא דְּמִלְפָּא לְאַשְׁתַּעֲי בַּהֲדִיָּה, וּמְלָפָא חֲדִי, לְבַתַּר כַּד אֲתָא סְנִטִירָא, חֲזָא אֲנַפּוּי דְּמִלְפָּא חֲדָאן, אֲסַתְּלַק

מתוך מדבש

עַל הָעֲנָשִׁים, וְדִינָא אֲתַעַר וְאִי הֵדִין מִתְעוֹרַר עֲלֵיו לְהַעֲנִישׁוּ כְּפִי שְׂמַגִּיעַ לוֹ, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב זֶה שְׁכָתוּב חֲמַת מְלֶךְ הֵינֵנו הַתְּעוֹרְרוֹת דִּינֵי הַגְּבוּרָה, מְלֹאכֵי מוֹת הֵם כַּחוֹת הַחִיצוֹנִים הַמְעוֹרְרִים אֶת הַגְּבוּרָה וְיוֹנְקִים מִמֶּנָּה וְעוֹמְדִים לְקַיֵּם גְּזֵרַת הַמֶּלֶךְ, וְעַל דָּא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַזְדַּהֲרָא מְחֻבְיָי וְעַל כֵּן בְּכָל יוֹם וְיוֹם צְרִיךְ הָאָדָם לְהַזְהֵר מְעוֹנוֹתָיו.

וּמָה שְׁכָתוּב וְאִישׁ חָכֶם יִכְפָּרְנָה, הֵינֵנו בְּשַׁעְתָּא דְּמֵאֲרִיהוּן דְּדִינִין קְיִימִין עַל עֲלֵמָא בְּשַׁעֲהַ שְׂבַעֲלֵי הַדִּינִים כְּבָר עוֹמְדִים עַל הָעוֹלָם, וְרוּגְזָא תְּלִי וְרוּגְזוּ הֵדִין תְּלִי וְעוֹמְדִים לְפַעַל דִּין, אִי אֲשַׁתְּכַח בְּדָרָא זַפְּאָה דְּרָשִׁים לְעֵילָא אִם נִמְצָא בְּדוֹר צַדִּיק הַמְסִים לְמַעַלָּה, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁגַּח בֵּיה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ בּוֹ וּבְזִכְיוֹתָיו, וְאַשְׁתַּכַּף רוּגְזָא וְנִשְׁקַט וְנִמְתַּק הַרְגֵזוּ וְהֵדִין.

לְמִלְפָּא דְּאַתְרַגְזוּ עַל עֲבָדֵי מִשַׁל לְמֶלֶךְ שְׂכַעַס עַל עֲבָדֵי, וְהוּהוּ תְּבַע עַל סְנִטִירָא לְמַעְבַּד דִּינָא וְהִיא תּוֹבַע מִן הַשּׁוֹטֵר לַעֲשׂוֹת בְּהֵם דִּין, אֲדַהֲכֵי עָאל רְחִימָא דְּמִלְפָּא וְקָם קַמִּיהָ בִּין כְּף נִכְנַס אֶהוּבּוּ שַׁל הַמֶּלֶךְ וְעַמְד לְפָנָיו, בִּיּוֹן דְּחִמָּא לִיה מְלָפָא אֲתַנְהִירוּ אֲנַפּוּי בִּיּוֹן שְׂרָאָה אוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ הָאִירוּ פָּנָיו, שְׂאֲרֵי הֵהוּא רְחִימָא דְּמִלְפָּא לְאַשְׁתַּעֲי בַּהֲדִיָּה הַתְּחִיל אוֹתוֹ הָאֶהוּב שַׁל הַמֶּלֶךְ לְדַבֵּר עִמוֹ, וּמְלָפָא חֲדִי וְהַמֶּלֶךְ נַעֲשֶׂה שְׂמַח, לְבַתַּר כַּד אֲתָא סְנִטִירָא חֲזָא אֲנַפּוּי דְּמִלְפָּא חֲדָאן אַחַר כְּף כְּשָׁבָא הַשּׁוֹטֵר וְרָאָה אֶת פָּנָיו הַמֶּלֶךְ שְׂמַחֹת, אֲסַתְּלַק וְאִזִּיל לִיה וְלֹא עֲבִיד דִּינָא נִסְתַּלַּק וְהֵלֶךְ לוֹ,

אֶת עִם ה', וְכָתוּב אַחַר כְּף, וְיִדְבַר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הֲרַמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאִכְלָה אֶתֶם כְּרָגַע וְגו', וְיִצְא הַקָּצֵף מִלְּפָנָיו ה' הַחַל הַנֶּגֶף, וְנִתְעוֹרַר דִּין קָשָׁה בְּעוֹלָם, אִז וְיֵאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְגו' וְשִׁים קִטְרֵת וְהוֹלֵךְ מִתְּרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, הִנֵּה כַּדִּי לְפָרֵשׁ עֲנִין זֶה, רַבִּי חֵיָא פִּתַּח לְפָרֵשׁ מָה שְׁכָתוּב חֲמַת מְלֶךְ מְלֹאכֵי מוֹת וְאִישׁ חָכֶם יִכְפָּרְנָה, וְהַקְּדִים וְאָמַר כִּמָּה אֵית לְהוּ לְבָנֵי נֶשֶׁא לְאַסְתְּמָרָא מְחֻבְיָיהוּ כִּמָּה יֵשׁ לְהֵם לְבָנֵי אָדָם לְהַשְׁמַר מְעוֹנוֹתֵיהֶם, שְׂשֻׁבוּ בְּהַקְּדָם בְּתִשׁוּבָה וְלֹא יִשְׁאָרוּ בְּטִמְאַתָּם, וּלְנִטְרָא עֹבְדֵייהוּ וְלִשְׁמַר אֶת מְעַשְׂיָהֶם שְׂלֵא יִחְטְאוּ עוֹד, וְאִז יִהְיוּ נִשְׁמָרִים מִכָּל מִקְרָה וּפְגַע רַע, דְּהָא בְּכִמָּה זְמַנִּין עֲלֵמָא אֲתַדֵּן כִּי כִּמָּה פְּעָמִים הָעוֹלָם נִדוּן, וְדִינִין אֶת הָעוֹלָם אַחַר הָרֶב, וְאִם נִמְצָא רַבּוֹ חָיִב, רוֹאִים מִי גָרַם לְהַכְרִיעַ בְּמַעֲשָׂיו אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף חוֹבָה, וּבְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא עֹבְדֵין בְּמִתְקֵלָא סְלִקִין וּבְכָל יוֹם וְיוֹם שׁוֹקְלִים הַמְעַשִּׂים שַׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם בְּעַצְמוֹ, וּמְשַׁגְיָחִין עֲלֵייהוּ לְעֵילָא וּמְשַׁגְיָחִים עֲלֵיהֶם לְמַעַלָּה, לְדַעַת עַד כִּמָּה כּוֹן לְהַכְעִיס בְּחַטָּא זֶה, וְכֵן בְּקִיּוּם הַמְצוֹת שׁוֹקְלִים כִּמָּה כּוֹן לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְאִם לֹא נִתְעַרַב בַּהּ מִחֻשְׁבָּה לְשֵׁם כְּבוֹד וְכְדוּמָה, וְאַחַר כְּף וְאַכְתִּיבוּ קַמִּיהָ נִכְתָּבִים לְפָנָיו כְּפִי שְׂעֵלָה בְּהַמְשַׁקֵּל, וְכַפִּי שְׁנִדוּן עֲלֵיהֶם.

וְכַד עֹבְדֵייהוּ דְּבָנֵי נֶשֶׁא לֹא מִתְפַּשְׁרֵן קַמִּי מְלָפָא וְכַאֲשֶׁר הַמְעַשִּׂים שַׁל בְּנֵי אָדָם אִינֵם יִשְׂרִים לְפָנָיו הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא, סְלִיק רוּגְזָא עוֹלָה הַרְגֵזוּ שְׁהוּא הַמְקַטְרַג לְקַבֵּל רְשׁוֹת לְהַפְרַע מִמְּחֻיָּב עֲנֵשׁ, וְהוּא הַס"מ הַמְמַנֶּה

וְאָזִיל לִיה וְלֹא עֶבֶד דִּינָא, וְכַדִּין הֵהוּא רְחִימָא בְּעֵי לְמַלְפָּא עַל עֲבָדוּי, וּמְכַפֵּר לְהוּ, וּבְגִין כְּךָ וְאִישׁ חָכָם יְכַפְרָנָה.

אֹרְף הֶכָּא, כַּד חָמָא מִשָּׁה דְרוּגְזָא הָוָה (דָּף קעו ע"ב) תְּלִי, מִיָּד וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אֶהְרֵן, בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוּנִיתָא, וְקִטְרַת לָא סְלָקָא אֶלָּא בִידוּי, דְּאִיהוּ אֲסָגִי שְׁלָמָא בְּעַלְמָא, וְקִשִּׁיר קִשְׂרָא דְמַהִימְנוּתָא.

תְּכִלִּית הַבְּרִיאָה הִיא קְבֻלַּת הַתּוֹרָה וְהַעֲסָק בָּהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ

תָּא חֲזִי, לָא אֲתַקִּיָּים עַלְמָא וְלֹא אֲשְׁתְּלִים, עַד הֵהִיא שְׁעָתָא דְנִפְקָא אָדָם בְּשְׁלִימוּ דְכְלָא, וְאֲתַקְדָּשׁ יוֹמָא, וְאֲתַתְּקֵן פְּרִסְיָא קְדִישָׁא לְמַלְפָּא, כְּדִין אֲשְׁתְּלִימוּ עַלְאִי וְתַתְּאִי, וְאֲשְׁתַּכְּחוּ חֲדוּן בְּכֻלְהוּ עַלְמִין.

כֵּהֵהִיא שְׁעָתָא דְבְּעָא יוֹמָא לְאֲתַקְדָּשָׁא, הוּוּ נְפָקִי רוּחִיהוּן דְשִׁדִּין לְאֲתַבְרִי גּוּפָא דְלַהוּן, וְאֲתַקְדָּשׁ יוֹמָא וְלֹא אֲתַבְרִיאוּ, וְאֲשְׁתָּאֵר עַלְמָא כְּמָה דְאֲתַפְּגִים מְעַבְדִּתָּא (דָּף קעח ע"ב) וְאֲתַחְסֵר.

מתוק מדבש

דְּנִפְקָא אָדָם בְּשְׁלִימוּ דְכְלָא עַד הַשְּׁעָה הֵהִיא שְׁיָצָא הָאָדָם בְּשְׁלֵמוֹת הַגְּמוּר, וְהָיָה כְּלוּל מִשְׁשִׁים רַבּוּא שְׁרָשִׁי נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה הִיא תְּכִלִּית הַבְּרִיאָה שְׁיָבֵאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה וְיִתְעַסְקוּ בָּהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ, וְאֲתַקְדָּשׁ יוֹמָא וְנִתְקַדָּשׁ יוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁגַם זֶהוּ תְּכִלִּית מַעֲשֵׂה שְׁמַיִם וְאֶרֶץ וְקִיּוּם הָעוֹלָם, שְׁיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת הַשְּׁקוּלָה כְּכֹל הַתּוֹרָה, וְאֲתַתְּקֵן פְּרִסְיָא קְדִישָׁא לְמַלְפָּא וְנִתְתַּקֵּן כְּפִסָּא קְדוּשָׁה לְהַמְלִיךָ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּשַׁבָּת נִתְקַנְתָּ הַמְּלָכּוֹת [הַשְּׁכִינָה] לְהִיּוֹת כְּפִסָּא [בְּחִינַת קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינִיתָהּ] בְּסוּד הַיְחִיד פְּנִים בְּפְנִים, כְּדִין אֲשְׁתְּלִימוּ עַלְאִי וְתַתְּאִי אֶז נִשְׁלְמוּ הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, וְאֲשְׁתַּכְּחוּ חֲדוּן בְּכֻלְהוּ עַלְמִין וְנִמְצְאוּ שְׁמֻחוֹת בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.

וְאִמְר עוֹד כֵּהֵהִיא שְׁעָתָא דְבְּעָא יוֹמָא לְאֲתַקְדָּשָׁא בְּשַׁעָה הֵהִיא שְׁעָמֵד יוֹם הַשַּׁבָּת לְהַתְקַדָּשׁ, הוּוּ נְפָקִי רוּחִיהוּן דְשִׁדִּין לְאֲתַבְרִי גּוּפָא דְלַהוּן יָצְאוּ רוּחוֹת שֶׁל הַשְּׂדִים מִפְּסֻלַּת שֶׁל סִיגֵי הַגְּבוּרוֹת שֶׁבְּשִׂמְאָל, וְהָיוּ מוֹכְנִים לְהַבְרָאָה הַגּוֹפִים שְׁלֵהֶם, וְאֲתַקְדָּשׁ יוֹמָא וְלֹא אֲתַבְרִיאוּ וְנִתְקַדָּשׁ יוֹם הַשַּׁבָּת וְלֹא נִבְרְאוּ הַגּוֹפִים, וְאֲשְׁתָּאֵר עַלְמָא כְּמָה דְאֲתַפְּגִים מְעַבְדִּתָּא (דָּף קעח ע"ב) וְאֲתַחְסֵר וְנִשְׁאֵר הָעוֹלָם כְּאִלוּ נִפְגַּם וְנִחְסַר מִמְּלֻאכְתּוֹ, לְפִי שֶׁהַתַּחִּיל בְּמִלְאכָה וְנִחְסְרָה הַשְּׁלֻמָּה.

וְלֹא עָשָׂה דִּין בְּעַבְדֵי הַמְּלָךְ, וְכַדִּין הֵהוּא רְחִימָא בְּעֵי לְמַלְפָּא עַל עֲבָדוּי, וּמְכַפֵּר לְהוּ וְאֶז אוֹתוֹ הָאֵהוּב הָיָה מְבַקֵּשׁ מִן הַמְּלָךְ לְסַלַּח לְעַבְדָּיו, וּמְכַפֵּר לָהֶם, וּבְגִין כְּךָ יִלְכֵךְ כְּתוּב וְאִישׁ חָכָם יְכַפְרָנָה. (רמ"ק ומפּרש"ס)

אֹרְף הֶכָּא כַּד חָמָא מִשָּׁה דְרוּגְזָא הָוָה (דָּף קעו ע"ב) תְּלִי גַם כְּאֵן כְּשִׂרָאָה מִשָּׁה שְׂרָגוּ דִּדִּין הָיָה תְּלוּי וַיֵּצֵא הַקֶּצֶף מִלְּפָנֵי ה', מִיָּד וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל אֶהְרֵן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְגו' וְשִׁים קִטְרַת וְגו' וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, הַטַּעַם שְׂאֵמֶר דְּוָקָא לְאֶהְרֵן בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא דְמִטְרוּנִיתָא לְפִי שֶׁהוּא הַשׁוֹשְׁבִין שֶׁל הַמְּלָכָה, לְהַבִּיאָה אֶל הַמְּלָךְ לְסוּד הַיְחִיד, וְקִטְרַת לָא סְלָקָא אֶלָּא בִידוּי וְהַקִּטְרַת אֵינָה עוֹלָה לְפַעַל אֶלָּא בִידוּ, דְּאִיהוּ אֲסָגִי שְׁלָמָא בְּעַלְמָא כִּי הוּא מְרַבָּה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, וְקִשִּׁיר קִשְׂרָא דְמַהִימְנוּתָא וְקוּשֵׁר קִשֵּׁר שֶׁל אֲמוּנָה, דְּהֵינּוּ שְׁמִיחַד אֶת הַשְּׁכִינָה הַנִּקְרָאת אֲמוּנָה לְקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְדֵי הַקִּטְרַת.

(דָּף קעו ע"א-ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כִּרְךָ יג עמ' רסב-רסד)

תְּכִלִּית הַבְּרִיאָה הִיא קְבֻלַּת הַתּוֹרָה וְהַעֲסָק בָּהּ וּבְמִצְוֹתֶיהָ

תָּא חֲזִי, לָא אֲתַקִּיָּים עַלְמָא וְלֹא אֲשְׁתְּלִים בָּא וְרָאָה, כִּי לֹא נִתְקַנְתָּ הָעוֹלָם וְלֹא נִשְׁלַם, עַד הֵהִיא שְׁעָתָא

פִּיּוֹן דְּאַתְקַדְשׁוּ יִשְׂרָאֵל, וְאַשְׁתְּלִימוּ בְּדַרְגֵי הוֹן, וְאַשְׁתַּכְחוּ לְיוֹאֵי בְּסִטְר שְׁמַא לָא, כְּדִין אֲשֵׁתְלִים
הָהוּא פְּגִימָא דְעֵלְמָא דְמִסְטְר שְׁמַא לָא.

וְעַל דָּא בְּעָאן לְאַתְדַּכְּאָה לְיוֹאֵי, וּכְדִין כְּלָא אֲתַפְלִיל בִּימִינָא, וְעֵלְמָא לָא אֲתַפְגִּים.

בְּעִבּוּרַת הַלְוִיִּם הַשְּׁלִימוּ וְתַקְנוּ אֶת פְּגָם הָעוֹלָם

וּבְגִין כֶּף פְּתִיב, וְעַבְד הַלְוִי הוּא, הוּא אֲשֵׁלִים לְסִטְר שְׁמַא לָא, הוּא אֲשֵׁלִים לְפִגְמֵי דְעֵלְמָא,
וְאַפִּילוּ הוּא סִטְרָא דְצִפּוֹן דְּאַשְׁתָּאָר חֶסֶר בְּעֵלְמָא, כַּד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵלְמָא,
לְיוֹאֵה בְּאַרְוֹנָא אֲשֵׁלִים לְכֻלָּא, מְאִי בְּאַרְוֹנָא, בְּהוּא מְטוּלָא דְהוּוּ נְטִלִי בְּמִשְׁכַּנָּא, אֲשֵׁתְלִים
כֹּל הָהוּא פְּגִימֵי עַל יְדִיהָ, הוּא לְעֵילָא לְשְׁמַא לָא, הוּא אֲתַפְלִיל בִּימִינָא.

תּוּ הוּא דָּא עֵתִיקָא (ס"א תָּא חֲזִי, וּל"ג מִן תּוּ), אֲלִמְלִי דִינָא לָא אֲשֵׁתַכַּח בְּעֵלְמָא, לָא הוּוּ יְדַעֵי
בְּנֵי נֶשָׂא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה, וְלָא יִשְׁתַּדְלוּן בְּנֵי נֶשָׂא בְּאוּרִייתָא, וְלָא יִתְקַיְימוּ פְּקוּדֵי אוּרִייתָא,
פּוֹלְחָנָא שְׁלִימוּתָא דִּישְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא לְגַבֵּי מְלַכָּא קְדִישָׁא, מֵאֵן עֶבֶיד לִיהָ, הוּוּ אוּמֵר דָּא לְיוֹאֵה.

מתוק מדבש

הָהוּא סִטְרָא דְצִפּוֹן וְאַפְלוּ צַד הַצִּפּוֹן שֶׁהוּא מְקוּם
הַחִיצוֹנִים, דְּאַשְׁתָּאָר חֶסֶר בְּעֵלְמָא כַּד בְּרָא קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עֵלְמָא שְׁנִשְׂאָר חֶסֶר בְּעוֹלָם כְּשֶׁבְרָא הַקְדוּשׁ
כְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, עֲתָה כְּשִׁישְׂרָאֵל הָיוּ בְּמִדְבַר לְיוֹאֵה
בְּאַרְוֹנָא אֲשֵׁלִים לְכֻלָּא אֶז הַלְוִיִּם בְּאַרְוֹן הַשְּׁלִימוּ אֶת
הַכֹּל, וְשׂוֹאֵל מְאִי בְּאַרְוֹנָא מֵהַ כְּפוֹנָה בְּאַרְוֹן, וְאָמַר בְּהוּא
מְטוּלָא דְהוּוּ נְטִלִי בְּמִשְׁכַּנָּא בְּאוּתוֹ הַמֶּשָׁא שְׁהָיוּ נוֹשְׂאִים
אֶת הָאָרוֹן בְּעֵת נְסִיעַת הַמִּשְׁכָּן, אֲשֵׁתְלִים כֹּל הָהוּא פְּגִימֵי
עַל יְדִיהָ נִשְׁלַם כֹּל הַפְּגָם הָהוּא עַל יְדוֹ, וְזֶהוּ וְעַבְד הַלְוִי
"הוּא", שְׁעַל יְדֵי שְׁנִשְׂאוֹ אֶת הָאָרוֹן תַּקְנוּ אֶת הַמְּלָכוֹת
בְּחִינַת אָרוֹן, וְנִתְקַנּוּ כֹל הַפְּגָמִים הָאֲמוּרִים לְעֵיל, וְעַל יְדֵי
זֶה (ס"ג רַמ"ק) הָהוּא לְעֵילָא לְשְׁמַא לָא זֶה הַעֲלִיּוֹן שֶׁבְּצַד
הַשְּׂמָאל, דְּהֵינּוּ הַגְּבוּרָה (א' הַמְּלָכוֹת), הוּא אֲתַפְלִיל בִּימִינָא
הִיא נִכְלָלַת בְּחֶסֶד שְׁבִימִין וְנִתְקַנְתָּ עַל יְדוֹ מְדִינָה קְדִישִׁים.

תּוּ עוֹד פְּרוּשׁ, "הוּא" דָּא עֵתִיקָא זוּ הִיא הַבִּינָה שְׁנִקְרָאָת
"הוּא" בְּלִשׁוֹן נִסְתָּר, וְגַם הִיא נִקְרָאָת עֵתִיקָא, וְאָמַר
אֲלִמְלִי דִינָא לָא אֲשֵׁתַכַּח בְּעֵלְמָא אִם הִדִּין לָא הִיָּה
נִמְצָא בְּעוֹלָם, לָא הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נֶשָׂא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה
לָא הָיוּ יוֹדְעִים וּמְשִׁיגִים בְּנֵי אָדָם אֶת הָאֲמוּנָה הַעֲלִיּוֹנָה,
וְלָא יִשְׁתַּדְלוּן בְּנֵי נֶשָׂא בְּאוּרִייתָא וְלָא הָיוּ בְּנֵי אָדָם
מְשַׁתְּדִלִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, וְלָא יִתְקַיְימוּ פְּקוּדֵי אוּרִייתָא
וְלָא הָיוּ מְתַקְיְמוֹת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, הָרִי פּוֹלְחָנָא שְׁלִימוּתָא
דִּישְׁתַּכַּח בְּעֵלְמָא לְגַבֵּי מְלַכָּא קְדִישָׁא עִבּוּדָה שְׁלֵמָה
שְׁנִמְצָאָה בְּעוֹלָם לְמַלְךְ הַקְדוּשׁ, מֵאֵן עֶבֶיד לִיהָ מִי הַעוֹשֶׂה
וְהַגּוֹרֵם אוֹתָהּ, הוּוּ אוּמֵר דָּא לְיוֹאֵה הוּוּ אוּמֵר זֶהוּ הַלְוִי

פִּיּוֹן דְּאַתְקַדְשׁוּ יִשְׂרָאֵל פִּיּוֹן שְׁנִתְקַדְשׁוּ יִשְׂרָאֵל,
וְאַשְׁתְּלִימוּ בְּדַרְגֵי הוֹן וְנִשְׁלַמוּ בְּמִדְרַגְתָּם, דְּהֵינּוּ
כְּהִנִּים בְּעִבּוּרַתְּם וְלְוִיִּם בְּדוּכְנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם,
וְאַשְׁתַּכְחוּ לְיוֹאֵי בְּסִטְר שְׁמַא לָא וְנִמְצְאוּ הַלְוִיִּם מְשֻׁרְשִׁים
בְּצַד הַגְּבוּרָה דְקְדָשָׁה שְׁבִשְׂמָאל, כְּדִין אֶז בְּעִבּוּרַת הַלְוִיִּם
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּשִׁירִים וְזִמְרָם, אֲשֵׁתְלִים הָהוּא פְּגִימָא
דְעֵלְמָא דְמִסְטְר שְׁמַא לָא נִשְׁלַם הַפְּגָם הָהוּא שֶׁל הָעוֹלָם
שְׁנַעֲשֶׂה בְּצַד הַשְּׂמָאל, לְפִי שְׁנִתְקַן גַּם צַד הַשְּׂמָאל וְנִמְתְּקוּ
הַדִּינִים הַקְּשִׁים שְׁבוּ עַל יְדֵי עִבּוּרַת הַלְוִיִּם.

וְעַל דָּא בְּעָאן לְאַתְדַּכְּאָה לְיוֹאֵי וְעַל כֵּן הָיוּ צְרִיכִים
הַלְוִיִּם לְהַטְהֵר, כְּדִי שְׁלֵא יִתְחַזְקוּ בְּהֵם סִיגֵי הַגְּבוּרוֹת
שֶׁהֵם הַקְּלֻפּוֹת, כְּמוֹ בְּאוֹתָם הַבְּרִיּוֹת הַקּוֹדְמוֹת שֶׁל הַשְּׂדִים
הַנְּ"ל, וּכְדִין כְּלָא אֲתַפְלִיל בִּימִינָא וְאֶז הַכֹּל נִכְלָל בְּחֶסֶד
שְׁבִימִין, שְׁזֶה הִיָּה תְּכֵלִית הַבְּרִיאָה לְכֻלָּל וְלְהַמְתִּיק אֶת
הַגְּבוּרוֹת בְּחֶסֶדִים, וְעֵלְמָא לָא אֲתַפְגִּים וְאֶז הָעוֹלָם לָא
נִשְׂאָר עוֹד פְּגוּם.

(דף קעח ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך יג עמ' רעו-רעז)

בְּעִבּוּרַת הַלְוִיִּם הַשְּׁלִימוּ וְתַקְנוּ אֶת פְּגָם הָעוֹלָם

וּבְגִין כֶּף פְּתִיב וְלִכְף פְּתוּב וְעַבְד הַלְוִי "הוּא", הֵינּוּ
עַל יְדֵי עִבּוּרַת הַלְוִי הוּא אֲשֵׁלִים לְסִטְר שְׁמַא לָא
"הוּא" הַשְּׁלִים אֶת צַד הַגְּבוּרָה שְׁבִשְׂמָאל, וְגַם הוּא אֲשֵׁלִים
לְפִגְמֵי דְעֵלְמָא "הוּא" הַשְּׁלִים אֶת פְּגָם הָעוֹלָם, וְאַפִּילוּ

אף העוסק בעבודה ובמצות יכרח להתגלגל פדי לעסק בתורה

כל פטר רחם לכל בשר וגו', ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה, פקודא דא, לפדות פטר חמור, לפדות לעלמא דאתי, ואי קודם דאזיל להווא עלמא לא יפדה נפשיה ורוחיה ונשמתיה באורייתא, עתיד לאחזרא להאי עלמא פדבבדמיתא, (אויב לג כה) ישוב לימי עלומיו, ולקבל נפשא ורוחא ונשמתא, פתיב (שם פסוק כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר. וישראל בגין דפדיון דלהון הוה בלא תורה, דאיהו פספ, פסופא דעלמא דאתי, אהדרו תלת זמנין אחרנין בגלותא, ובפורקנא בתרייתא דפורקנא דלהון יהא באורייתא, לא יהדרון לעולם בגלותא.

מתוק מדבש

פרוש שיחזר לימי נצרותו פמקדם. ואמר פי ולקבל נפשא ורוחא ונשמתא כנגד נפש רוח ונשמה פתיב, הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר דהיינו שצריך להתגלגל שלש פעמים פדי לחקן את הנפש רוח נשמה שלו בתורה. וכתב הרמ"ק, פי בעולם הנשמות לא יועיל לאדם שום זכות, פי אם התורה שלמד בעולם הזה, פי כל עסקם שם הוא בתורה, אם פן העקר הוא שייעסק האדם בתורה בהיותו בעולם הזה, ועל ידה יזכה לעסק בתורה בעולם הנשמות.

ואמר עוד וישראל בגין דפדיון דלהון הוה בלא תורה וישראל לפי שפדיון שלהם ממצרים היה בלי זכות התורה, פי עדן לא נתנה התורה, דאיהו פספ שהיא במקום פספ חמשת שקלים שהוא פדיון בכור ישראל, ונקראת התורה פספ פי פסופא דעלמא דאתי היא החמדה והתענוג לעולם הבא, ולכן אהדרו תלת זמנין בגלותא (מלת אחרנין ל"ג גד"ר) חזרו שלש פעמים בגלות, כנגד שלשה גלגולים הנ"ל, ובפורקנא בתרייתא ובגאולה האחרונה שתהיה במהרה בימינו, דפורקנא דלהון יהא באורייתא שהגאולה שלהם תהיה בזכות התורה, לא יהדרון לעולם בגלותא. (דף קעח ע"ב ברע"מ, ובכיאוריני כרך יג עמ' רפ)

הקשור בגבורה, כלומר מדת הגבורה שהיא שרש הלוי גורמת שיעבדו בני אדם ל"הוא", שהוא בינה, פי להיות שיש דין ודין, מפחד הדין שבים בתשובה. (דף קעח ע"ב, ובכיאוריני כרך יג עמ' רעז-רעה)

אף העוסק בעבודה ובמצות יכרח להתגלגל פדי לעסק בתורה

הנה מה שכתוב כל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו לה באדם ובבהמה יהיה לפי וגו', ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה היינו חמור שהוא פטר רחם, פקודא דא לפדות פטר חמור מצוה זו היא לפדות פטר חמור, וקא לרמז פי מי שהיה עד עתה כחמור שלא עסק בתורה, תקונו לפדות לעלמא דאתי לפדות עצמו בתורה בעולם הזה, ולתקן עצמו פדי שיזכה לעולם הבא, ואי קודם דאזיל להווא עלמא ואם קדם שהלך לעולם העליון, לא יפדה נפשיה ורוחיה ונשמתיה באורייתא לא פדה את נפשו רוחו ונשמתו בתורה, אף על פי שעסק בעבודה ובמצות, אז עתיד לאחזרא להאי עלמא פדבבדמיתא הוא עתיד לחזר בגלגול לעולם הזה כבתחלה, וזהו תקונו שיחזר לבוא לעולם נפשו רוחו ונשמתו ביחד, פדי לעסק בתורה, ועל זה נאמר ישוב לימי עלומיו

שבח רא שירתא

הרה"ק רבי פנחס מקאריץ ז"ע הבטיח כי מי שילמד בעל פה עמוד אחד מספר הזוהר לא תוכל הסטרא אחרא לשלוט בו ויהיה כאיש מלחמה המחזיק מגן חזק מפני האויב. (פלאות רבי פנחס מקאריץ עמ' לו)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

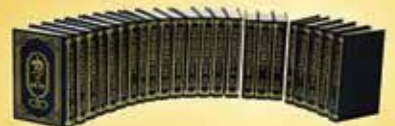
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)